

Sygn. akt: **D 1/2018**

ORZECZENIE

dnia (...) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Bożena Bilkiewicz-Bańka**

Sędziowie: radca prawny **Bożena Bielecka - sprawozdawca**
radca prawny **Joanna Kłos-Czerwińska**

Protokolant: aplikant radcowski Barbara Olech

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Beaty Ogrodnik-Kołodziejczyk**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (...)r.,

sprawy radcy prawnego (...), urodzonego dnia (...)r. w (...), syna (...) i (...), zamieszkałego (...) Lublin, ul. (...)

obwinionego o to, że:

- I. nie regulował w okresie od (...)r. do (...)r. na rzecz (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) (...) z siedzibą w (...) przy ul. (...) wszystkich wymaganych należności z tytułu korzystania z lokalu użytkowego położonego w (...) przy ul. (...), wynikających z wiążącej strony umowy najmu lokalu użytkowego z dnia (...)r. wraz z aneksami oraz ustnych ustaleń stron, a po jej rozwiązaniu - należności z tytułu bezumownego (bez tytułu prawnego) korzystania z ww. lokalu użytkowego oraz odsetek ustawowych od zaległości z tego tytułu,
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego
- II. nie zapłacił w terminie należności zasądzonych na rzecz (...), wynikających z prawomocnych nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy (...) w (...) z siedzibą w (...) VIII Wydział Gospodarczy w dniu (...)r. (sygn. akt VIII GNC (...))

oraz w dniu (...)r. (sygn. akt VIII GNc (...)) wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

III. nie dokonał, po rozwiązaniu umowy najmu lokalu użytkowego zawartej dnia (...)r. opuszczenia, opróżnienia oraz wydania lokalu użytkowego położonego w (...) przy ul. (...), a tym samym bezumownie korzystał (bez tytułu prawnego) z przedmiotowego lokalu - pomimo wezwań (...) do opuszczenia, opróżnienia i wydania lokalu, jak i pomimo upływu terminu na wykonanie zobowiązania do opuszczenia, opróżnienia i wydania ww. lokalu użytkowego określonego ugodą zawartą w dniu (...)r. w ramach postępowania mediacyjnego przeprowadzonego przed Mediatorem Centrum Arbitrażu i Mediacji w (...) w sprawie o eksmisję (sygn. akt VIII GC (...)) prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...) z siedzibą w (...)Wydział VIII Gospodarczy,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Uznaje obwinionego radcę prawnego (...) winnym tego, że:

I. nie regulował w okresie od (...)r. do (...)r. na rzecz (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) (...) z siedzibą w (...) przy ul. (...) wszystkich wymaganych należności z tytułu korzystania z lokalu użytkowego położonego w (...) przy ul. (...), wynikających z wiążącej strony umowy najmu lokalu użytkowego z dnia (...)r. (wraz z aneksami) oraz ustnych ustaleń stron, a po jej rozwiązaniu - należności z tytułu bezumownego (bez tytułu prawnego) korzystania z tego lokalu użytkowego oraz odsetek ustawowych od zaległości z tego tytułu,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017r. poz. 1870 z późn. zm.) w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014

Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

i za ten czyn na podstawie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych wymierza radcy prawnemu (...) karę nagany;

II. nie uregulował w terminie należności zasądzonych na rzecz (...), wynikających z prawomocnych nakazów zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanych przez Sąd Rejonowy (...) w (...) z siedzibą w (...) VIII Wydział Gospodarczy w dniu (...)r. (sygn. akt VIII GNc (...)) oraz w dniu (...)r. (sygn. akt VIII GNc (...)) wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017r. poz. 1870 z późn. zm.) w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

i za ten czyn na podstawie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza radcy prawnemu (...) karę pieniężną w kwocie 4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych);

III. nie dokonał, po rozwiązaniu umowy najmu lokalu użytkowego położonego w (...)przy ul. (...) zawartej w dniu (...)r. opuszczenia, opróżnienia oraz wydania lokalu użytkowego oraz nie dotrzymał zobowiązania do opuszczenia, opróżnienia i wydania tego lokalu użytkowego w terminie określonym w ugodzie zawartej w dniu (...)r. w ramach postępowania mediacyjnego przeprowadzonego przed Mediatorem Centrum Arbitrażu i Mediacji w (...) w sprawie o eksmisję (sygn. akt VIII GC (...)) prowadzonej przed Sądem Rejonowym (...) z siedzibą w (...) Wydział VIII Gospodarczy,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017r. poz. 1870 z późn. zm.) w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

i za ten czyn na podstawie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych wymierza radcy prawnemu (...) karę nagany;

IV. na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych za przewinienia wymienione w pkt I, II, III orzeka dodatkowo wobec obwinionego radcy prawnego (...) zakaz wykonywania patronatu na okres pięciu lat;

V. na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 ust. 1 pkt 1 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego obciąża obwinionego radcę prawnego (...) zryczałtowanymi kosztami postępowania w wysokości 1.510 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset dziesięć złotych) i zasądza koszty postępowania na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Przewodniczący

Bożena Bilkiewicz-Bańka

Członkowie

Bożena Bielecka

Joanna Kłos-Czerwińska

Uzasadnienie

W dniu (...)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o ukaranie radcy prawnego (...) - sygn. akt RD-(...) obwinionego o to, że:

1. Nie regulował w okresie od (...)r. do (...)r. na rzecz (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) (...) z siedzibą w (...) ul. (...), wszystkich wymaganych należności z tytułu korzystania z lokalu użytkowego przy ul. (...), wynikających z wiążącej strony umowy najmu lokalu z dnia (...)r. wraz z aneksami oraz ustnych ustaleń stron a po jej rozwiązaniu - należności z tytułu bezumownego (bez tytułu prawnego) korzystania z ww. lokalu użytkowego oraz odsetek ustawowych od zaległości z tego tytułu, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

2. nie zapłacił w terminie należności zasądzonych na rzecz (...) wynikających z prawomocnych nakazów zapłaty wydanych przez Sąd Rejonowy (...) z siedzibą w (...) VIII Wydział Gospodarczy z dnia (...)r. (sygn. akt VIII GNc (...)) oraz w dniu (...)r. (sygn. akt VIII GNc (...)) wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

3. nie dokonał po rozwiązaniu umowy najmu lokalu użytkowego zawartej dnia (...)r. opuszczenia, opróżnienia oraz wydania lokalu użytkowego położonego w Lublinie przy ul. (...), a tym samym bezumownie korzystał (bez tytułu prawnego) z przedmiotowego lokalu –

pomimo wezwań (...) do opuszczenia, opróżnienia i wydania ww. lokalu jak i pomimo upływu terminu na wykonanie zobowiązania do opuszczenia, opróżnienia i wydania ww. lokalu użytkowego określonego ugodą zwartą w dniu (...)r., w ramach postępowania mediacyjnego przeprowadzonego przed mediatorem Centrum Arbitrażu i Mediacji w (...) w sprawie o eksmisję (sygn. akt VIII GC (...)) prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...)w (...) z siedzibą w (...) VIII Wydział Gospodarczy, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

W dniu (...)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pana (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) (...). Przedmiotem skargi jest nieetyczne zachowanie radcy prawnego (...), naruszające godność wykonywanego zawodu radcy prawnego.

Skarżący podał, że wraz z (...) jako współwłaściciele lokalu użytkowego przy ulicy (...) w (...) zawarli w dniu (...)r. z radcą prawnym (...), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Kancelaria Radcy Prawnego – (...), umowę najmu tego lokalu. Z tytułu korzystania z lokalu na potrzeby prowadzenia Kancelarii Radcy Prawnego, radca prawny (...) jako najemca zobowiązany był płacić czynsz w wysokości 2.533,80 zł. W trakcie łączącej strony umowy radca prawny zrezygnował z korzystania z części lokalu użytkowego toteż strony ustnie ustaliły, że kwota czynszu od (...)r. będzie wynosiła 1.427,20 zł. W dacie wniesienia skargi radca prawny (...) zalegał z zapłatą na rzecz Skarżącego należności za wynajem lokalu w kwocie 52.032,00 zł. Istnienie nieregulowanego przez radcę prawnego zobowiązania z tytułu zaległości czynszowych potwierdziły uzyskane przez Skarżącego, prawomocne nakazy zapłaty wydane przez Sąd Rejonowy (...) w (...) z siedzibą w (...) VIII Wydział Gospodarczy w dniu (...)r. (w sprawie o sygn. akt VIII GNc (...)) oraz w dniu (...)r. (w sprawie o sygn. akt VIII GNc (...)). W świetle tych orzeczeń radca prawny został zobowiązany do uiszczenia na rzecz (...) dochodzonej kwoty głównej wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania. Skarżący wskazał, że z uwagi na nieuregulowanie należności z tytułu najmu lokalu użytkowego kierował do radcy prawnego (...) pisma zawierające żądania opróżnienia i wydania lokalu użytkowego. Zarówno pisma kierowane do radcy prawnego jak i prowadzone w stosunku do niego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w (...) postępowanie egzekucyjne, były bezskuteczne. W ocenie Skarżącego radca prawny obiecując regulowanie zaległości i odwlekając terminy płatności o następne miesiące postępował w sposób zwodniczy i nieuczciwy.

Radca prawny ustosunkowując się do złożonej skargi, stwierdził, że istnieje między nim, a Skarżącym spór co do wysokości, kwoty zadłużenia. Podał, że należności niesporne są przez niego w miarę możliwości regulowane. Wskazał, że po obu stronach jest wola ugodowego załatwienia sporu co potwierdza zainicjowane postępowanie mediacyjne.

Po rozpatrzeniu skargi (...) Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia (...)r. sygn. akt RD (...) orzekł o umorzeniu dochodzenia w sprawie wszczętej przeciwko radcy prawnemu (...). Stwierdził, że z uwagi na popełnienie przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego mniejszej wagi po uprawomocnieniu się postanowienia wystąpi do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o udzielenie (...) ostrzeżenia dziekańskiego.

(...) kwestionując postanowienie z dnia (...)r. złożył od niego, w dniu (...)r., odwołanie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie. Skarżący stwierdził, że nie płacenie przez radcę prawnego czynszu za wynajmowany lokal w którym prowadził działalność gospodarczą w postaci kancelarii radcy prawnego, przez blisko 10 lat uznaje jako zachowanie podważające zaufanie do wykonywanego przez niego zawodu radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po rozpatrzeniu sprawy w tym przeprowadzeniu w dniu (...)r. posiedzenia, w trakcie którego Skarżący podtrzymał zarzuty odwołania, postanowieniem z dnia (...)r. sygn. akt OS (...) uchylił postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, a sprawę przekazał temu organowi do ponownego rozpoznania.

W trakcie ponownego postępowania wyjaśniającego Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie dokumentów przedłożonych przez Pokrzywdzonego ustalił, iż kwota zadłużenia radcy prawnego (...) z tytułu należności czynszowych odnoszących się do lokalu użytkowego, wynosi 72.016,00zł. Od dnia złożenia przez (...) skargi, radca prawny uregulował w dniu (...)r. na jego rzecz jedynie kwotę 10.000,00 zł. Ustalił ponadto, że w dniu (...)r. w ramach postępowania mediacyjnego strony zawarły ugodę w ramach której radca prawny zobowiązał się do opróżnienia zajmowanego lokalu w terminie dwóch miesięcy od dnia jej zwarcia.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia (...)r. sygn. akt RD (...) przedstawił radcy prawnemu (...) zarzuty. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że radca prawny od (...)r. do (...)r. nie regulował na rzecz (...) należności związanych z korzystaniem z lokalu użytkowego przy ul. (...) na podstawie wiążącej strony umowy najmu lokalu z dnia (...)r. oraz ustnych ustaleń stron. Nie regulował także powstałych po rozwiązaniu umowy najmu, należności z tytułu bezumownego korzystania z przedmiotowego lokalu użytkowego oraz odsetek ustawowych od tych zaległości. Radca prawny nie uregulował w terminie należności zasądzonych na rzecz (...), a wynikających z prawomocnych, wskazanych wyżej nakazów zapłaty.

Radca prawny po rozwiązaniu umowy najmu lokalu użytkowego, zgodnie z żądaniem właściciela nie opróżnił, nie opuścił a także nie wydał zajmowanego lokalu użytkowego. Nie dochował także warunków opuszczenia, opróżnienia i wydania lokalu użytkowego, określonych ugodą zwartą z właścicielem lokalu w dniu (...)r. w ramach postępowania mediacyjnego przeprowadzonego przed mediatorem z Centrum Arbitrażu i Mediacji w (...) w toku sprawy o eksmisję prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...) w (...) z siedzibą w (...) VIII Wydział Gospodarczy (sygn. akt VIII GC (...)).

Obwiniony radca prawny (...) przesłuchiwany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dnia (...)r. odmówił składania szczegółowych wyjaśnień. Nie kwestionując faktu nie regulowania należności czynszowych, wskazał, że pozostaje z właścicielem lokalu w sporze co do wysokości zadłużenia z tytułu opłat eksploatacyjnych za zajmowany przez niego lokal.

Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (...)r. skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wniosek o ukaranie radcy prawnego (...).

W dniu (...)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpatrzył sprawę na rozprawie, na którą zawiadomiony prawidłowo Obwiniony radca prawny (...) nie stawił się. Uczestniczący w rozprawie Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego podtrzymał wniosek o ukaranie radcy prawnego (...).

W trakcie rozprawy Pokrzywdzony podtrzymał stanowisko zawarte w skardze oraz zarzuty formułowane w postępowaniu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego. Dodatkowo wyjaśnił, że radca prawny (...) od (...)r. całkowicie przestał regulować należności z tytułu najmu lokalu, który to lokal od (...) roku zajmował na prowadzenie

kancelarii radcy, bezumownie. Wskazał, że na dzień rozprawy kwota zadłużenia radcy prawnego wobec niego wynosi 86.500,00zł. Kwota ta obejmuje należności tylko z tytułu korzystania z lokalu (na podstawie umowy i bezumownie) ale bez odsetek ustawowych i została naliczona za zajmowanie lokalu do końca (...) roku. (...) roku to data ostatecznego wyprowadzenia się radcy prawnego (...) z lokalu, po wydaniu nakazu eksmisji.

Pokrzywdzony dokonał własnej oceny zachowania radcy prawnego podnosząc, że (...) w kontaktach z nim wykorzystał swoją pozycję radcy prawnego i swoją wiedzę. W rozmowach często przekonywał, że wyprowadzi się z lokalu i Pokrzywdzony wierzył mu, sądził bowiem, że radca prawny ma dobre intencje i faktycznie opuści lokal. Radca prawny (...) nie wykonał postanowień ugody i stosował różne uniki, aby nie płacić istniejących należności. We (...) roku radca prawny, w obecności komornika, ostatecznie wyprowadził się z lokalu. W trakcie rozprawy (...) oświadczył, iż domaga się takiej kary, aby radca prawny nie mógł wykonywać zawodu, dopóki nie zapłaci dochodzonej należności czyli przez maksymalnie dopuszczalny czas pięciu lat.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznając zachowanie radcy prawnego za naganne i godzące w zasady etyki radców prawnych podtrzymał wniosek o jego ukaranie i wymierzenie mu kary nagany i pozbawienia patronatu na okres 1 roku.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, ujawnionych w trakcie rozprawy w dniu (...)r. w trybie art. 387 § 4 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych oraz na podstawie protokołu z tej rozprawy.

Przechodząc do oceny postępowania radcy prawnego (...) w ramach ustalonego stanu faktycznego i treści zarzutów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do następujących wniosków.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala uznać, iż Obwiniony radca prawny (...) jest:

1. winny popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w punkcie I wniosku o ukaranie a określonego przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny jako nie regulowanie od (...)r. do (...)r. na rzecz (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (...) (...) z siedzibą w (...) ul. (...), wszystkich wymaganych należności z tytułu korzystania z lokalu użytkowego przy ul. (...), wynikających z wiążącej strony umowy najmu lokalu z dnia (...)r. oraz ustnych ustaleń stron a po jej rozwiązaniu - należności z tytułu bezumownego (bez tytułu prawnego) korzystania z przedmiotowego lokalu użytkowego oraz odsetek ustawowych od zaległości z tego tytułu.
2. winny popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w punkcie II wniosku o ukaranie tj. nie wykonania postanowień prawomocnych orzeczeń sądowych czyli nie zapłacenia w terminie należności zasądzonych na rzecz (...) prawomocnymi nakazami zapłaty wydanymi przez Sąd Rejonowy (...) z siedzibą (...) VIII Wydział Gospodarczy z dnia (...)r. (sygn. akt VIII GNc (...)) oraz w dniu (...)r. (sygn. akt VIII GNc (...)) wraz z odsetkami ustawowymi oraz zasądzonymi kosztami postępowania.
3. winny przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w punkcie III wniosku o ukaranie tj. nie dokonania po rozwiązaniu umowy najmu lokalu użytkowego zawartej dnia (...)r. opuszczenia, opróżnienia oraz wydania lokalu użytkowego położonego w (...) przy ul. (...), a tym samym bezumownie korzystał (bez tytułu prawnego) z przedmiotowego lokalu – pomimo wezwań (...) do opuszczenia, opróżnienia i wydania ww. lokalu jak i pomimo upływu terminu na wykonanie zobowiązania do opuszczenia, opróżnienia i wydania ww. lokalu użytkowego określonego ugodą zwartą w dniu (...). w ramach postępowania mediacyjnego przeprowadzonego przed mediatorem Centrum Arbitrażu i Mediacji w (...) w sprawie o

eksmisję (sygn. akt VIII GC (...)) prowadzonej przez Sąd Rejonowy (...) w (...) z siedzibą w (...) VIII Wydział Gospodarczy.

Odnosząc się do popełnienia przez radcę prawnego (...) przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w pkt I wniosku o ukaranie należy wskazać, iż pomimo tego, że Obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego, to w trakcie przesłuchania w dniu (...)r. potwierdził, iż nie uregulował wszystkich należności wobec (...) z tytułu wynajmowania lokalu użytkowego.

W ocenie Sądu nieregulowanie przez radcę prawnego zobowiązań finansowych wszelkiego rodzaju, czy to zobowiązań natury publicznoprawnej, czy zobowiązań wobec kontrahentów, jak i zobowiązań prywatnych jest sprzeczne z obowiązującymi tą grupę zawodową standardami i podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego. Podkreślenia wymaga fakt, że radca prawny korzystając z lokalu użytkowego w którym prowadził Kancelarię Radcy Prawnego nie regulował należności wynikających z tego tytułu, jak również nie podejmował żadnych skutecznych działań zmierzających do rozwiązania zaistniałej sytuacji ale pozwalał na powiększanie się powstałej kwoty zadłużenia. Takie postępowanie Obwinionego należy uznać za uchybiające godności zawodu radcy prawnego.

Jako szczególnie naganne Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznaje zachowanie radcy prawnego opisane w pkt II wniosku o ukaranie czyli niewykonywanie przez radcę prawnego postanowień prawomocnych rozstrzygnięć sądowych, co stoi w sprzeczności z etyką zawodu radcy prawnego. Takie zachowanie radcy prawnego nosi znamiona braku szczególnej staranności i braku odpowiedzialności za własne postępowanie, jakie wiąże się z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego. Radca prawny zarówno przy wykonywaniu zawodu jak i w działaniach pozazawodowych powinien przestrzegać obowiązujących przepisów prawa. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego postępowanie radcy prawnego, w tym ignorowanie prawomocnych rozstrzygnięć sądów naraziło na szwank zaufanie publiczne jakie powinno wiązać się z wykonywaniem zawodu radcy prawnego toteż uznaje je za niegodne radcy prawnego, nieuczciwe, sprzeniewierzające się ślubowaniu radcowskiemu oraz naruszające etykę zawodową radcy prawnego.

Za niegodne radcy prawnego, należy również uznać przewinienie dyscyplinarne opisane w punkcie III wniosku o ukaranie tj. niewydanie przez radcę prawnego po rozwiązaniu umowy najmu lokalu użytkowego, a tym samym bezumowne z niego korzystanie. Podobnie należy ocenić lekceważenie przez radcę prawnego kierowanych do niego przez właściciela lokalu wezwań do opuszczenia, opróżnienia i wydania zajmowanego lokalu oraz niezachowanie terminu na wykonanie zobowiązania do opuszczenia, opróżnienia i wydania lokalu użytkowego określonego ugodą zawartą w ramach postępowania medacyjnego prowadzonego przed mediatorem w sprawie o eksmisję rozstrzygniętej przed sądem powszechnym.

Zgodnie z art 11 Kodeksu Etyki Radców Prawnych stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, a również w działalności publicznej i prywatnej. Naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważać zaufanie do zawodu radcy prawnego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego opisane zachowanie (...) sprzeczne jest obowiązującymi radcę prawnego standardami i wartościami prezentowanymi w kodeksie Etyki Radcy Prawnego i ustawie o radcach prawnych. Radca prawny (...) popełniając zarzucane mu przewinienia dyscyplinarne naruszył podstawowe zasady obowiązujące radców prawnych. Obwiniony wykonuje zawód radcy prawnego, a więc osoby cieszącej się zaufaniem publicznym, do postępowania której trzeba stosować szczególną miarę

sumiennego i rzetelnego działania oraz godnego zaufania. Osobę wykonującą zawód zaufania publicznego powinny cechować wysokie standardy etyczne, świadomość społeczną, dbanie o godność profesji i wizerunek samorządu. Radca prawny winien mieć świadomość, że jego postępowanie i zachowanie także to w sferze prywatnej nie pozostaje bez wpływu na całość wizerunku samorządu zrzeszającego radców prawnych, który winien cieszyć się (podobnie jak jej członkowie) nieposzlakowaną opinią oraz zaufaniem obywateli.

Sąd Najwyższy Izba Karna w postanowieniu z dnia 21.11.2008r. sygn. akt SDI 21/08 stwierdził, że „Odpowiedzialność za naruszenie zasad etyki lub uchybienie godności zawodu odnosi się do zachowań nie tylko w działalności zawodowej, ale i w działalności publicznej, a także w życiu prywatnym. Istota zawodu zaufania publicznego powoduje bowiem, że radca prawny powinien zachować się w sposób godny również poza wykonywaniem czynności o charakterze stricte zawodowym, gdyż takie jego zachowanie leży w interesie korporacji radcowskiej.”

Radca prawny wykonuje zawód zaufania publicznego, a więc osoby cieszącej się publicznym zaufaniem, do postępowania której trzeba stosować szczególną miarę sumiennego i rzetelnego działania oraz godnego zaufania. Okręgowy Sąd Dyscypliny stwierdza, iż zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego o jakim stanowi art. 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zasadnym jest wskazać, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 18 lutego 2004r. (sygn. akt P 21/02), uznał, że zawody zaufania publicznego wykonywane są zgodnie z ich konstytucyjnym określeniem - w sposób społecznie aprobowany, o ile ich wykonywaniu towarzyszy realne "zaufanie publiczne". Na zaufanie to składa się szereg czynników min. przekonanie o zachowaniu przez wykonującego ten zawód dobrej woli, właściwych motywacji, należytej staranności zawodowej.

Podsumowując powyższe, wobec tak ustalonego stanu faktycznego i prawnego postępowanie radcy prawnego (...) ocenione zostało jako naganne i zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego adekwatną formą reakcji na przewinienie wskazane w punkcie II wniosku o ukaranie było wymierzenie Obwinionemu radcy prawnemu na podstawie art. 64 ust. 1 w związku z art. 65 ust.1 pkt. 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych kary pieniężnej w kwocie 4.000,00 zł (słownie cztery tysiące złotych 00/100), a za przewinienia wskazane w punktach I i III wniosku o ukaranie, których dopuścił się radca prawny kary nagany na podstawie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych.

Za przewinienie dyscyplinarne opisane w punkcie II wniosku o ukaranie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył karę pieniężną uznając, że wymierzona kara jest odpowiednia w stosunku do winy radcy prawnego oraz okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Ustalając wysokość kary pieniężnej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę fakt dotychczasowej niekaralności Obwinionego, co zdaniem Sądu było okolicznością łagodzącą, która miała wpływ na wymiar kary i wysokość ustalonej kwoty.

Wymierzając Obwinionemu karę pieniężną jak również karę nagany za przewinienia dyscyplinarne opisane w punktach I i III wniosku o ukaranie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę naganność zachowania i stopień zawinienia radcy prawnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zasądzone kary są adekwatne do popełnionego czynu, jego skutków oraz okoliczności popełnienia. Zasądzone kary powinny przyczynić się do zapobieżenia popełnieniu przez Obwinionego radcę prawnego (...) podobnych czynów w przyszłości i stanowić realne zadośćuczynienie naruszonemu u Pokrzywdzonego poczuciu zaufania do zawodu radcy prawnego.

Wymierzając karę za poszczególne przewinienia dyscyplinarne Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę m.in. rodzaj naruszeń w kontekście kompleksowej działalności danej osoby. Wymierzony rodzaj kar jest adekwatny do popełnionych przez Obwinionego przewinień dyscyplinarnych i ma na celu wzbudzenie w ukaranym wolę współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądaných postaw, w szczególności

poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby postrzegania porządku prawnego, szczególnie gdy wykonuje on zawód zaufania publicznego. Na marginesie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że kara nagany jednocześnie pozbawia radcę prawnego biernego prawa wyborczego na okres trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia.

W świetle ustalonych okoliczności sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał ponadto, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie orzeczenie wobec Obwinionego dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na 5 lat. Zgodnie z art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny wykonując obowiązki patrona powinien dolożyć należytej staranności aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu wiedzę i doświadczenie oraz kształtując jego postawę etyczną. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Obwiniony popełniając zarzucane mu przewinienia, w tym nie wykonując prawomocnych wyroków sądowych, nie może sprawować funkcji patrona albowiem nie daje on rękami należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w powołanym art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego na radcy prawnym, który legitymuje się tak długim stażem pracy, spoczywa szczególnie obowiązek dbałości o godność zawodu. Jednocześnie radca prawny swoim zachowaniem i czynami winien stanowić wzór do naśladowania, być osobą o nieposzlakowanej opinii, zarówno dla osób niezwiązanych z zawodem, jak i przede wszystkim dla młodych adeptów samorządu radcowskiego. Radca prawny, jako patron, powinien dolożyć należytej staranności aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu nie tylko wiedzę i doświadczenie, ale co istotne kształtując jego postawę etyczną.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił, sformułowanego na rozprawie w dniu (...)r., wniosku Pokrzywdzonego o wymierzenie radcy prawnemu kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu na 5 lat. Orzeczenie wobec radcy prawnego (...) kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu pozbawiłoby go możliwości zarobkowania a tym samym nie miał by możliwości naprawienia szkody, wyrządzonej swoim zachowaniem, poprzez spłatę zadłużenia. Zobowiązanie wobec Pokrzywdzonego ma charakter pieniężny i tylko podczas wykonywania zawodu radcy prawnego, Obwiniony ma możliwość uregulowania dochodzonej przez Pokrzywdzonego należności. Oceniając całokształt okoliczności sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego byłaby karą nazbyt surową. Należy podkreślić, że pozbawienie prawa wykonywania zawodu, jak i zawieszenie prawa do wykonywania zawodu są karami, które uniemożliwiają prowadzenie działalności zarobkowej i powinny być stosowane w przypadku przewinień dyscyplinarnych wypełniających równocześnie znamiona czynu zabronionego oraz popełnione w warunkach powrotu do naganego zachowania. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zachodzi.

Ubocznie Sąd zauważa, że zmodyfikował zarzut opisany w punkcie I wniosku o ukaranie ustalając okres popełnienia opisanego w nim przewinienia dyscyplinarnego od (...)r. do (...)r. bowiem w tym zakresie dał wiarę wyjaśnieniom Pokrzywdzonego złożonym w trakcie rozprawy w dniu (...)r., że eksmisja radcy prawnego z lokalu, który bezprawnie zajmował miała miejsce we (...)r.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji zgodnie z powołanymi wyżej przepisami.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych oraz § 1 ust. 1 pkt. 1 Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.03.2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego biorąc pod uwagę czynności podjęte w postępowaniu.

Pouczenie:

na podstawie art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 06.07.1982 o radcach prawnych (tj. Dz.U z 2017r. poz. 1870 z późn. zm.) od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje prawo wniesienia odwołania. Odwołanie wnosi się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący:

Bożena Bilkiewicz – Bańka

Członkowie:

Bożena Bielecka

Joanna Kłos - Czerwińska